

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 19 grudnia 1963 r.

Nr 94

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 437 — nr 399 z dnia 10 grudnia 1963 r. w sprawie sprzedaży przez Państwo domów mieszkalnych spółdzielniom mieszkaniowym w roku 1964 777
- 438 — nr 400 z dnia 10 grudnia 1963 r. w sprawie zasad wynagradzania radców prawnych i referentów prawnych zatrudnionych w przedsiębiorstwach państwowych, zjednoczeniach oraz w bankach państwowych 777

ZARZĄDZENIA:

- 439 — Ministra Finansów z dnia 7 grudnia 1963 r. w sprawie ulg inwestycyjnych dla spółdzielni i ich związków 779
- 440 — Ministra Kultury i Sztuki z dnia 29 listopada 1963 r. w sprawie zmiany tabeli wynagrodzeń autorskich za opracowanie dzieł literackich, naukowych i zawodowych 780
- 441 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 30 września 1963 r. zmieniające zarządzenie Ministra Zdrowia z dnia 21 grudnia 1956 r. w sprawie kierunków studiów i stanowisk uzasadniających pobieranie przez pracowników z wyższym wykształceniem uposażenia według stawek „L” 781
- 442 — Przewodniczącego Komitetu Pracy i Plac z dnia 12 grudnia 1963 r. w sprawie przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących 781
- 443 — Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej z dnia 13 grudnia 1963 r. w sprawie ilości, siedzib, właściwości terytorialnej i szczegółowego zakresu działania okręgowych zarządów wodnych 781

437

UCHWAŁA Nr 399 RADY MINISTRÓW

z dnia 10 grudnia 1963 r.

w sprawie sprzedaży przez Państwo domów mieszkalnych spółdzielniom mieszkaniowym w roku 1964.

W związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 lipca 1957 r. w sprawie zasad ustalania ceny domów mieszkalnych i gruntów budowlanych sprzedawanych przez Państwo, sposobu spłaty należności, sposobu zaliczania na pokrycie ceny nakładów poczynionych przez nabywcę oraz kategorii osób korzystających z pierwszeństwa przy nabywaniu domów i gruntów (Dz. U. z 1957 r. Nr 44, poz. 204, z 1958 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 157, z 1960 r. Nr 46, poz. 275 oraz z 1962 r. Nr 13, poz. 59) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Stosowanie uchwały nr 52 Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1961 r. w sprawie sprzedaży przez Państwo domów mieszkalnych spółdzielniom mieszkaniowym w latach 1961 i 1962 (Monitor Polski z 1961 r. Nr 21, poz. 96 i z 1963 r.

Nr 58, poz. 298) rozciąga się na rok 1964, z tym że § 3 tej uchwały otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W uzasadnionych przypadkach Prezes Rady Ministrów może na wniosek Ministra Gospodarki Komunalnej obniżyć określony w § 1 procent ogólnej powierzchni użytkowej budynków (ilość izb) podlegających sprzedaży lub od obowiązku sprzedaży zwolnić”.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom Gospodarki Komunalnej i Finansów, zainteresowanym ministrom oraz prezydentom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1964 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

438

UCHWAŁA Nr 400 RADY MINISTRÓW

z dnia 10 grudnia 1963 r.

w sprawie zasad wynagradzania radców prawnych i referentów prawnych zatrudnionych w przedsiębiorstwach państwowych, zjednoczeniach oraz w bankach państwowych.

Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwała ma zastosowanie do radców prawnych wpisanych na listę radców prawnych oraz do referentów

prawnych, objętych uchwałą nr 533 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1961 r. w sprawie obsługi prawnej przedsiębiorstw państwowych, zjednoczeń oraz banków państwowych (Monitor Polski Nr 96, poz. 406).

§ 2. 1. Wynagrodzenie zasadnicze radcy prawnego ustala się według obowiązującej w danym zakładzie pracy tabeli płac, w wysokości stawek wynagrodzenia zasadniczego, przysługującego na stanowisku kierownika działu ekonomicznego (lub innym równorzędnym).

2. Przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia w ramach stawek wynagrodzenia zasadniczego, przysługującego radcy prawnemu według ust. 1, należy się kierować jego doświadczeniem zawodowym, nabytym w ciągu pracy w dziedzinie prawnej, oraz zakresem obowiązków i stopniem przydatności do pracy.

3. Radcy prawnemu nie może być przyznane wynagrodzenie ryczałtowe.

§ 3. Radca prawny zatrudniony w niepełnym wymiarze godzin pracy otrzymuje zależnie od czasu pracy stosunkową część wynagrodzenia zasadniczego, ustalonego zgodnie z § 2, z tym że wynagrodzenie radcy prawnego zatrudnionego w niepełnym wymiarze godzin pracy powinno być obliczane od podstawy nie niższej niż 2.400 zł miesięcznie.

§ 4. 1. Radcy prawnemu zatrudnionemu tylko w jednym zakładzie pracy w pełnym wymiarze godzin pracy, obowiązującym w danym zakładzie pracy, przysługuje wynagrodzenie zasadnicze ustalone w § 2, podwyższone o 10%.

2. Wynagrodzenie zasadnicze podwyższone o 10% przysługuje również radcy prawnemu, zatrudnionemu wyłącznie w zakładach pracy podległych Ministrowi Handlu Zagranicznego, bez względu na to, czy jest zatrudniony w jednym lub w kilku zakładach pracy.

§ 5. 1. W zakładzie pracy, zatrudniającym dwóch lub więcej radców prawnych, radcy prawnemu koordynującemu ich pracę przysługuje dodatek w wysokości 5% wynagrodzenia zasadniczego (§ 2 lub § 4).

2. W wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych wielkością komórki prawnej, zwłaszcza gdy zakres działania tej komórki obejmuje obsługę prawną kilku przedsiębiorstw lub instytucji — właściwy minister za zgodą Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac może przyznać radcy prawnemu, koordynującemu pracę radców prawnych, dodatek wyższy od wymienionego w ust. 1, nie przekraczający jednak 15% wynagrodzenia zasadniczego (§ 2 lub § 4).

§ 6. 1. Radcy prawnemu przysługuje dodatkowe wynagrodzenie z tytułu zastępstwa w postępowaniu sądowym w procesach z osobami fizycznymi i z organizacjami nie będącymi organizacjami państwowymi. Wynagrodzenie to nie przysługuje w sporach ze stosunku pracy, z wyjątkiem sporów o niedobory zawinione, oraz w sporach o odszkodowanie z powodu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

2. Dodatkowe wynagrodzenie wynosi 70% przysądzonego zasadniczego wynagrodzenia pełnomocnika procesowego w procesach z powództwa wytoczonego przez zakład pracy, a 100% przysądzonego zasadniczego wynagrodzenia pełnomocnika procesowego w procesach wytoczonych zakładowi pracy.

3. Jeżeli w tym samym postępowaniu sądowym bierze udział kilku radców prawnych, o podzieleniu między nich dodatkowego wynagrodzenia (ust. 1) decyduje kierownik zakładu pracy zależnie od wkładu pracy radców prawnych.

4. W sprawach z powództwa zakładu pracy dodatkowe wynagrodzenie (ust. 1) wypłaca się w połowie z pierwszej wyegzekwowanej kwoty, pozostałą zaś połowę — po wy-

egzekwowaniu połowy należności głównej. W sprawach z powództwa przeciwko zakładowi pracy wynagrodzenie dodatkowe wypłaca się w całości po wyegzekwowaniu kosztów od dłużnika.

5. Wysokość dodatkowych wynagrodzeń, o których mowa w ust. 1, nie może przekraczać w ciągu roku kalendarzowego 3-miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego, pobieranego w danym zakładzie pracy.

6. Radcy prawnemu prowadzącemu proces sądowy lub arbitrażowy ze stroną mającą siedzibę za granicą, w razie uzyskania korzystnego dla zakładu pracy wyniku w procesie, przyznaje się dodatkowe wynagrodzenie w walucie polskiej w wysokości 2% wartości sporu. Dodatkowe wynagrodzenie będzie płatne w terminie 30 dni od uprawomocnienia się korzystnego dla zakładu pracy orzeczenia lub ugody. Wysokość dodatkowego wynagrodzenia nie może przekraczać 3-miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego, pobieranego w danym zakładzie pracy, a łączna wysokość wynagrodzeń dodatkowych w ciągu roku kalendarzowego nie może przekraczać 6-miesięcznego wynagrodzenia. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 7. 1. Radcy prawnemu, wykonującemu na podstawie umowy zlecenia doraźną usługę prawną na rzecz innego zakładu pracy, w którym nie jest on zatrudniony na podstawie umowy o pracę, przysługuje za jej wykonanie wynagrodzenie w wysokości 50% stawek, przysługujących adwokatowi za wykonanie poszczególnych czynności zawodowych. Wynagrodzenie takie przysługuje również:

- 1) radcy prawnemu przedsiębiorstwa zastępującemu doraźnie, na podstawie zlecenia właściwego zjednoczenia, w postępowaniu sądowym, arbitrażowym lub administracyjnym inne przedsiębiorstwo, zgrupowane w tym zjednoczeniu,
- 2) radcy prawnemu zjednoczenia, który na polecenie dyrektora zjednoczenia zastępuje doraźnie w postępowaniu wymienionym w pkt 1 przedsiębiorstwo zgrupowane w tym zjednoczeniu,
- 3) radcy prawnemu zjednoczenia wiodącego lub przedsiębiorstwa prowadzącego, który na polecenie dyrektora zjednoczenia wiodącego lub przedsiębiorstwa prowadzącego zastępuje doraźnie w postępowaniu wymienionym w pkt 1 inne przedsiębiorstwo.

2. Łączna kwota wynagrodzeń za usługi prawne, o których mowa w ust. 1, nie może przekroczyć w ciągu roku kwoty trzymiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego, przysługującego radcy prawnemu zatrudnionemu w pełnym wymiarze godzin (na pełnym etacie).

3. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, płatne jest z bezosobowego funduszu płac przedsiębiorstwa, na którego rzecz doraźna usługa prawna została wykonana, przy zachowaniu obowiązujących przepisów w sprawie zasad gospodarowania bezosobowym funduszem płac. Wypłata następuje za pośrednictwem przedsiębiorstwa lub zjednoczenia, w którym radca prawny jest zatrudniony na podstawie umowy o pracę.

§ 8. 1. Wynagrodzenie zasadnicze referenta prawnego zatrudnionego w komórce prawnej kierowanej przez radcę prawnego ustala się według obowiązującej w danym zakładzie pracy tabeli płac w wysokości stawek wynagrodzenia zasadniczego przysługującego na stanowisku referenta ekonomicznego (starszego referenta w grupie zawodowej administracyjnej lub innego równorzędnego).

2. W zakładach pracy, w których nie jest zatrudniony radca prawny, wynagrodzenie referenta prawnego może być ustalone w wysokości stawek wynagrodzenia zasadniczego, przysługującego na stanowisku ekonomisty (inspektora lub innymi równorzędnymi).

§ 9. 1. Obowiązujące w danej branży zasady przyznawania nagród, premii, deputatów oraz szczególne przywileje branżowe (z Karty Górnika, Hutnika itp.) mają również zastosowanie do radców prawnych i referentów prawnych, zatrudnionych co najmniej w połowie wymiaru godzin pracy, obowiązującego w danym zakładzie pracy.

2. Wysokość należności i rozmiar świadczeń, o których mowa w ust. 1, zależne są od wymiaru czasu pracy w danym zakładzie pracy. Jeżeli radca prawny jest zatrudniony w kilku zakładach pracy, w których przysługują należności i świadczenia, o których mowa w ust. 1, łączna wysokość należności i rozmiar świadczeń nie mogą przekroczyć należności i świadczeń przysługujących radcy prawnemu, zatrudnionemu w pełnym wymiarze godzin pracy w macierzystym zakładzie pracy.

§ 10. Stanowiska radców prawnych i referentów prawnych, o których mowa w § 8 ust. 2, są stanowiskami samodzielnymi w rozumieniu art. 16a ustawy z dnia 19 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. z 1933 r. Nr 94, poz. 734 z późniejszymi zmianami).

§ 11. Osoby, które przed wejściem w życie uchwały wykonywały czynności radców prawnych i mają ukończone wyższe studia prawnicze, a nie zostały wpisane na listę radców prawnych z powodu niezłożenia egzaminu, o którym mowa w § 19 ust. 1 uchwały nr 533 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1961 r., i zostały zatrudnione na stanowisku referenta prawnego, pobierają wynagrodzenie w dotychczasowej wysokości, jeżeli ono jest wyższe od wynagrodzenia ustalonego w § 8; wynagrodzenie to nie może jednak przekroczyć 90% wynagrodzenia zasadniczego radcy prawnego w danym zakładzie pracy.

§ 12. Upoważnia się ministrów (kierowników urzędów centralnych) oraz prezydów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) do wprowadzenia w porozumieniu z zarządami głównymi właściwych związków zawodowych odpowiednich zmian w układach zbiorowych pracy lub w przepisach, regulujących wynagrodzenie radców prawnych i referentów prawnych, stosownie do przepisów uchwały.

§ 13. Upoważnia się Ministrów:

Komunikacji — w odniesieniu do przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe”,

Łączności — w odniesieniu do przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”

do dostosowania w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac wynagrodzenia radców prawnych i referentów prawnych, zatrudnionych w wymienionych przedsiębiorstwach, do zasad wynagradzania radców prawnych i referentów prawnych, ustalonych w uchwale.

§ 14. Wykonanie uchwały nie może spowodować zwiększenia planowanego na rok 1964 funduszu plac zakładu pracy.

§ 15. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym i stowarzyszeniom prowadzącym działalność gospodarczą dostosowanie zasad wynagradzania radców prawnych i referentów prawnych do przepisów uchwały.

§ 16. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1964 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

439

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 grudnia 1963 r.

w sprawie ulg inwestycyjnych dla spółdzielni i ich związków.

Na podstawie § 34 uchwały nr 194 Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1960 r. w sprawie rozwoju usług dla ludności w latach 1961—1965 (Monitor Polski z 1960 r. Nr 55, poz. 262, z 1961 r. Nr 21, poz. 99, z 1963 r. Nr 13, poz. 68 i Nr 63, poz. 317) oraz § 6 ust. 2 uchwały nr 256 Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1963 r. w sprawie usług dla rolnictwa (Monitor Polski Nr 63, poz. 317) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przyznaje się ulgi inwestycyjne:

- 1) spółdzielniom oraz związkom spółdzielni świadczącym usługi dla ludności, które w okresie od dnia 1 stycznia 1963 r. do dnia 31 grudnia 1965 r. poniosą nakłady inwestycyjne, związane z rozszerzeniem zakresu usług dla ludności, wymienionych w uchwale nr 194 Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1960 r. w sprawie rozwoju usług dla ludności w latach 1961—1965 (Monitor Polski z 1960 r. Nr 55, poz. 262, z 1961 r. Nr 21, poz. 99, z 1963 r. Nr 13, poz. 68 i Nr 63, poz. 317),
- 2) spółdzielniom, które w okresie od dnia 22 sierpnia 1963 r. do dnia 31 grudnia 1965 r. poniosą nakłady inwestycyjne, związane z rozszerzeniem zakresu usług dla rolnictwa, o których mowa w § 1 uchwały nr 256 Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1963 r. w sprawie rozwoju usług dla rolnictwa (Monitor Polski Nr 63, poz. 317).

2. Ulga inwestycyjna przysługuje pod warunkiem stwierdzenia przez prezydium właściwej powiatowej (miejscowej, dzielnicowej) rady narodowej:

- 1) w przypadku określonym w ust. 1 pkt 1, że:

a) dana inwestycja jest zgodna z pożądanym kierunkiem rozwoju usług na danym terenie,

b) amortyzacja poniesionych z tego tytułu nakładów wymaga dłuższego okresu niż 3 lata,

c) inwestycji dokonano w ramach zatwierdzonego rzeczowo-finansowego planu inwestycyjnego;

- 2) w przypadku określonym w ust. 1 pkt 2 — że inwestycji dokonano w ramach zatwierdzonego rzeczowo-finansowego planu inwestycyjnego.

3. Ulga inwestycyjna polega na potrąceniu z łącznej sumy należnego za dany rok podatkowy, w którym inwestycja została zakończona i oddana do użytku, podatku dochodowego i podatku od operacji nietowarowych — 50% sum wydatkowanych na inwestycje z własnych środków lub z uzyskanych na ten cel pożyczek ze Spółdzielczego Funduszu Rozwoju.

4. W razie niemożności potrącenia w danym roku podatkowym całej kwoty ulgi inwestycyjnej podlegającej potrąceniu reszta kwoty podlega potrąceniu w następnych latach podatkowych, jednak przez okres nie dłuższy niż 3 lata. Łączna suma potrąceń nie może przekroczyć sumy podatku dochodowego i podatku od operacji nietowarowych ustalonych za okres 4 lat.

5. Przy ustalaniu ulgi do sum wydatkowanych na inwestycje nie wlicza się sum uzyskanych z pożyczek bankowych, jak również kwot wydatkowanych na remonty kapitalne.

§ 2. 1. W celu stwierdzenia prawa do przyznania ulgi z tytułu inwestycji spółdzielnia lub związek spółdzielni obo-